



**Republika Srbija**  
**VRHOVNI KASACIONI SUD**  
**Kzz 23/2013**  
**10.04.2013. godina**  
**Beograd**

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Novice Pekovića, predsednika veća, Predraga Gligorijevića, Ljubice Knežević Tomašev, Veska Krstajića i Biljane Sinanović, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog kasacionog suda, Zoricom Stojković, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu okr. M.A., zbog krivičnog dela teško ubistvo iz člana 114. tačka 9. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz br. 959/12 od 20.03.2013. godine, podignutom protiv pravnosnažne presude Apelacionog suda u Beogradu Kž1 br. 786/12 od 03.07.2012. godine, u sednici veća održanoj u prisustvu okrivljene M.A. i njenog branioca, adv. S.D.S., dana 10.04.2013. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovan, zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz br. 959/12 od 20.03.2013. godine, podignut protiv pravnosnažne presude Apelacionog suda u Beogradu Kž1 br. 786/12 od 03.07.2012. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Višeg suda u Požarevcu K br. 76/11 od 27.12.2011. godine, okrivljena M.A., oglašena je krivom zbog izvršenja krivičnog dela teško ubistvo iz člana 114. tačka 9. Krivičnog zakonika i osuđena na kaznu zatvora u trajanju od 20 (dvadeset) godina, u koju joj je uračunato i vreme provedeno u pritvoru od 26.07.2010. godine pa nadalje. Istom presudom okrivljena je obavezana da plati sudu troškove krivičnog postupka, koliko oni budu iznosili, a o čemu će biti odlučeno posebnim rešenjem predsednika veća, a na ime paušala 40.000,00 dinara, u roku od 15 dana od dana pravnosnažnosti presude.

Presudom Apelacionog suda u Beogradu Kž1 br. 786/12 od 03.07.2012. godine uvažanjem žalbi okr. M.A. i njenog branioca, adv. S.D.S., preinačena je presuda Višeg suda u Požarevcu K br. 76/11 od 27.12.2011. godine, tako što je Apelacioni sud u Beogradu okrivljenu na osnovu odredbe člana 355. tačka 2. ZKP oslobodio od optužbe da je izvršila krivično delo teško ubistvo iz člana 114. tačka 9. Krivičnog zakonika. Odlučeno je da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti Ktz br. 959/12 od 20.03.2013. godine, protiv presude Apelacionog suda u Beogradu Kž1 br. 786/12 od 03.07.2012. godine, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP i povreda člana 17. stav 2. i člana 352. stav 2. ZKP, s predlogom da Vrhovni kasacioni sud uvažanjem zahteva utvrdi da je navedenom pravnosnažnom presudom Apelacionog suda u Beogradu povređen zakon u korist okrivljene.

Vrhovni kasacioni sud je održao sednicu veća u smislu člana 422. stav 2. i 3. ZKP, u prisustvu okrivljene M.A. i njenog branioca, adv. S.D.S., a u odsustvu uredno obavještenog Republičkog javnog tužioca, na kojoj je razmotrio spise predmeta, sa zahtevom za zaštitu zakonitosti, pa je našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je neosnovan.

Prema navodima zahteva Republičkog javnog tužioca drugostepena presuda je doneta uz bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, jer su razlozi o odlučnim činjenicama nejasni, a sadrži i povrede odredaba člana 17. stav 2. i člana 352. stav 2. ZKP, u skladu sa kojima je sud u obavezi da sa jednakom pažnjom ispituje i utvrdi kako činjenice koje terete okrivljenu, tako i one koje joj idu u korist, te da savesno oceni svaki dokaz pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima i na osnovu takve ocene izvede zaključak da li je neka činjenica utvrđena. U konkretnom slučaju, po oceni Republičkog javnog tužioca, drugostepeni sud je jednostrano cenio činjenice koje idu u korist okr. M.A. bez savesne ocene svakog dokaza pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima, posebno sa iskazima saslušanih svedoka i nalazima i mišljenjima veštaka i to u delovima koji nisu išli u korist okrivljenoj.

Tako se u zahtevu posebno ukazuje da pogrešno drugostepeni sud u potpunosti i bezrezervno prihvata izmenjenu odbranu okrivljene M.A. kada poriče izvršenje krivičnog dela, koja je po oceni Republičkog javnog tužioca iskonstruisana i usmerena na izbegavanje krivične odgovornosti, pri tom zanemarujući i priznanje okrivljene dato pred ovlašćenim službenim licima PS u Velikom Gradištu i pred istražnim sudijom dana 27.07.2010. godine i ostale izvedene dokaze posebno iskaze saslušanih svedoka, E.B. i oca okr. M.A., koji dokazi, po stavu Republičkog javnog tužioca, u potpunosti opovrgavaju ovu odbranu okrivljene da je priznanje izvršenja krivičnog dela dala pod pritiskom od strane policijskih službenika, zatim iskaz svedoka J.M., policijskog službenika, sa kojom je izvršeno suočenje okrivljene, te i nalazom i mišljenjem veštaka sudske medicine dr Lj.B. i Komisije veštaka Instituta za sudsku medicinu, koji su se izjašnjavali kako o povredi noge okr. M.A. i sposobnosti za kretanje, tako i povredama koje je zadobio maloletni, sada pok. Đ.A., te nalazom i mišljenjem veštaka Biološkog fakulteta u Beogradu, kojim je utvrđeno da je pronađena lobanja pripadala maloletnom sada pok. Đ.A. Nadalje, Republički javni tužilac u zahtevu navodi da se drugostepeni sud na navode svedoka i veštaka u ovom delu uopšte ne osvrće i ne obrazlaže zbog čega im nije poklonio veru a sa druge strane da iz konteksta izvlači isključivo delove nalaza i mišljenja veštaka koji idu u korist okrivljenoj te tako:

- zaključuje da je lobanja sada pok. mldb. Đ. naknadno doneta na mesto gde je pronađena a zanemaruje iskaz dr. Lj.B. da zbog oblika lobanje može doći do njenog spontanog kotrljanja;

- utvrđuje da se uzrok smrti ni na koji način ne može dovesti u vezu sa prvobitnim priznanjem okrivljene iako je veštak dr Lj.B. izjavio da je udarac drvenim delom motike nanet u delu potiljka zadnje strane vrata na način kako je to opisala okrivljena u svom priznanju, mogao da dovede do povređivanja i smrti;

- da ni Komisija veštaka Instituta za sudsku medicinu ne isključuje da pok. mldb. Đ.A. nije dobio udarac u predeo glave koji je mogao dovesti do povrede mozga praćene gubitkom svesti i smrtnim ishodom, bez obzira na odsustvo preloma lobanje, u kom delu se drugostepeni sud poziva na deo priznanja - ocenu okrivljene u pogledu inteziteta udarca a koja je po prirodi stvari diskutabilna.

I na kraju, Republički javni tužilac u podnetom zahtevu zaključuje da je drugostepeni sud navedene dokaze cenio samo formalno iako su oni međusobno logički povezani i upućuju na jedini mogući zaključak da je optužena izvršila krivično delo na način na koji je navela u svom priznanju te da je stoga nejasan zaključak drugostepenog suda da priznanje okrivljene nije potvrđeno ni jednim izvedenim dokazom.

Iz ovih navoda zahteva za zaštitu zakonitosti evidentno proizilazi da podnosilac zahteva ukazuje ne na povrede zakona zbog kojih se jedino i može podneti ovaj vanredni pravni lek (odredba člana 419. ZKP), već na, po stavu podnosioca, pogrešna utvrđenja i zaključke drugostepenog suda. Međutim, imajući u vidu prirodu ovog pravnog leka, jasno je da se činjenična utvrđenja, makar bila i pogrešna, u ovom postupku ne mogu osporavati.

Po nalaženju Vrhovnog kasacionog suda, a suprotno navodima zahteva, u pobijanoj presudi dati su jasni i neprotivurečni razlozi o odlučnim činjenicama i utvrđenju drugostepenog suda da nije dokazano da je okrivljena M.A. izvršila krivično delo koje joj je optužnim aktom stavljeno na teret i za koje je oglašena krivom prvostepenom presudom, a zbog kojih je drugostepeni sud, nakon održanog pretresa, preinačio prvostepenu presudu i okrivljenu oslobodio od optužbe. Izneti razlozi nisu u suprotnosti ni sa iskazima saslušanih svedoka ni sa nalazima i mišljenjima veštaka niti se u podnetom zahtevu na tako što uostalom i ukazuje.

Tako drugostepeni sud u razlozima svoje presude (str. 4. i 5.) daje jasne razloge zbog čega je u sumnji ranije dato priznanje okrivljene te sledstveno, zbog čega sud prihvata izmenjenu odbranu okrivljene - negiranje izvršenja krivičnog dela. Nadalje, drugostepeni sud u obrazloženju ove svoje presude na stranama 4. i 5. daje vrlo jasne i neprotivurečne razloge zbog čega smatra da ni jedan izvedeni dokaz, ukoliko bi se i prihvatilo ranije

priznanje okrivljene, ovo priznanje ne potvrđuje te se potom, na stranama 5, 6. i 7 iznosi, u bitnom, sadržaj i daje ocena svih izvedenih dokaza pa i svih drugih "koji su prikupljeni i izvedeni u toku postupka" (str.7 - poslednji pasus) te je jasno da ne stoje navodi iz zahteva za zaštitu zakonitosti da je drugostepeni sud na opisani način postupao selektivno i jednostrano. Nema nikakve sumnje da je Apelacioni sud na pretresu koji je održao izveo apsolutno sve dokaze koji su u toku postupka prikupljeni, da ih je sve i cenio pa se navedene tvrdnje iznete u zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca, po svojoj suštini, odnose na drugačiju ocenu izvedenih dokaza iz koje, i po stavu podnosioca, treba da proisteknu drugačiji činjenični te potom i pravni zaključci.

Sledstveno iznetom, po nalaženju Vrhovnog kasacionog suda, pobijanom drugostepenom presudom nisu učinjene ni bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, u smislu iznetih navoda zahteva, jer je drugostepeni sud u razlozima presude jasno izneo zbog čega nalazi da postoji sumnja u istinitost priznanja okrivljene M.A. i da nije dokazano da je na način opisan u dispozitivu optužnice i izreci prvostepene presude, lišila života svog sina mal. sada pok. Đ., a ni povrede odredbi člana 17. stav 2. i člana 352. stav 2. ZKP, jer je drugostepeni sud sa jednakom pažnjom ispitao i utvrdio kako činjenice koje terete okrivljenu, tako i one koje joj idu u korist, savesno cenio svaki dokaz pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima i na osnovu takve ocene izveo sopstvene zaključke.

Nalazeći iz iznetih razloga da pravnosnažnom presudom Apelacionog suda u Beogradu Kž1 br. 786/12 od 03.07.2012. godine nisu učinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP i povrede člana 17. stav 2. i člana 352. stav 2. ZKP, Vrhovni kasacioni sud je zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca ocenio neosnovanim i na osnovu člana 30. stav 1. Zakona o uređenju sudova ("Službeni glasnik RS" br. 116/2008) i primenom člana 424. ZKP, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar-savetnik

Za predsednika veća

Zorica Stojković,s.r.

sudija

Predrag Gligorijević,s.r.